

baptist.dk

5

2017

Fællesskab

Indhold – Fællesskab

3 Hvad er en menighed?

– leder

4 Hvor er vi på vej hen og hvorfor?

– fremtidens trosfællesskaber

7 Samfundets syn på religiøse fællesskaber

– Mogens S. Mogensen

10 Hvad kendetegner det kristne fællesskab fremfor andre fællesskaber?

– Lars Midtgaard og Chresten Eskildsen i samtale

13 Glimt fra Landskonferencen

13 Navne

14 SHIP – See, He Is Perfect

– udrustning af unge

16 Katapult – kom på dybt vand i din sofa

– et læringsnetværk, der sætter troen i spil

18 Gadekirke i Aalborg

– kaffe og samtaler om Gud

20 Danmarks stærkeste fællesskab

– om Spejdernes Lejr

22 Vi skal ville hinanden for at være i tjeneste

– portræt af BaptistKirkens nye formand

27 Serie om kirkeåret

– digte til Trinitatis-tiden

[I] Natia Gotziridse Hansen

28 Et stævne med rødder og retning

– om sommerens stævne

30 Religionskritik er nødvendig

– resolutioner fra BWA

32 36-årig ny generalsekretær for BWA

– præsentation af Elijah Brown

34 Uddannelse for alle – nu også med landbrug

– nyt fra Myanmar

36 Fællesskab

– klumme

Udgivet af Baptistkirken i Danmark
Nummer 5, 2017 – 164. årgang

Redaktion

Hanne Kiel, ansvarshavende redaktør
tlf. 3190 8190, hanne_kiel@hotmail.com
Lone Møller-Hansen, tlf. 2347 4015, lone@baptistkirken.dk
Gitte Elleby Jørgensen, redaktionssekretær
tlf. 2299 0424, gitte@baptistkirken.dk

Oplæser og ansvarlig for lydudgaven på CD og hjemmeside:
Ole Engel

Grafisk design: Pedersen & Pedersen, Aarhus
Trykkeri: Jørn Thomsen Elbo
Oplag: 3.150

baptist.dk er Baptistkirken i Danmarks kirkeblad og kan sendes til alle med tilknytning til en baptistmenighed.

Artikler er ikke nødvendigvis udtryk for Baptistkirken i Danmarks eller redaktionens holdning. Idéer, artikelforslag og digitale billeder modtages gerne. Bemærk dog, at redaktionen planlægger to numre ad gangen.

Udgivelsesdatoer og deadlines

Nr. 6: 1. december. Deadline 2. oktober
Nr. 1: 2. februar. Deadline 20. november
Nr. 2: 26. april. Deadline 19. februar

Baptistkirken i Danmark
Sekretariatet
Lærdalsgade 7, st.tv., 2300 København S
Tlf. 3259 0708
Telefontid: Mandag-fredag kl. 9-12
E-mail: info@baptistkirken.dk
Hjemmeside: www.baptistkirken.dk

Henvendelse om adresseændring til din lokale menighed. Dødsfald og nye medlemmer indberettes til Sekretariatet. Bladet kan modtages som lydfiler på CD ved henvendelse til Sekretariatet.

Gaver til *baptist.dk*: Kan indbetales på 3201 10042879 eller MobilePay 2299 6483 mærket »baptist.dk«. Gaver er fradragsberettigede efter gældende regler.

Hvad er en menighed?

Hvis jeg var blevet spurgt, da jeg var ung, er jeg helt sikker på, at mit svar havde været: ›Et sted, hvor gamle damer drikker kaffe, spiser småkager og taler om ganske uvæsentlige ting som deres helbred, hverdagens trækasserier og deres helt vidunderlige børnebørn‹.

[≡] Vibeke Dalsgaard

[†] Natia Gotziridse Hansen

Det havde unge Vibeke slet ikke tålmodighed til at engagere sig i. Nej, der var så mange ting ude i verden, som trængte til at blive gjort noget ved. Tålmodighed har aldrig været min spidskompetence, så i stedet blev kræfterne lagt i spejderarbejde. Det var der da noget mere drive i.

Troen forsvandt aldrig, men for Laust og mig forsvandt kirken som tilholdssted de første år af vores voksenliv.

Kald til menighedsliv

Sådan skulle det heldigvis ikke være, for Jesus kaldte. Vi deltog i 1986 i Kirkedagene

i Esbjerg, og dér i en sportshal med over 2.000 fremmede mennesker fra mange forskellige kristne trossamfund oplevede jeg min første menighed. Et fællesskab, som priste Gud og bad sammen på tværs af alle forskelligheder. En grænseoverskridende, hjertevarm oplevelse.

Det blev ikke ved det, for Jesus planede en stor længsel hos os efter også at finde fællesskabet i Kristus hjemme, hvor vi hørte til. Vi trådte derfor over tærsklen til vores kirke. Denne gang ikke som spejdere, men som kirkegængere og menighedsmedlemmer.

Og så oplevede vi en åben dør til det, vi ikke tidligere havde kunnet se. Her var – selvfølgelig – unge mennesker med mod på aktiviteter, og inden vi fik set os om, var

vi engagerede i både spisefællesskab og alternative gudstjenester.

Plads til en kop kaffe

Nu er jeg blevet en ældre kvinde og kan egentlig godt lide en kop kaffe med en sludder. Sådan kan ringen sluttes. Erfaringen for mig er, at en menighed først og fremmest er stedet, hvor vi på tværs af alder og interesser mødes og priser Gud. Men det skal også være stedet, hvor der skal være plads til alle, og hvor den

enkelte kan finde rum til at være i fællesskabet med det, som de brænder for.

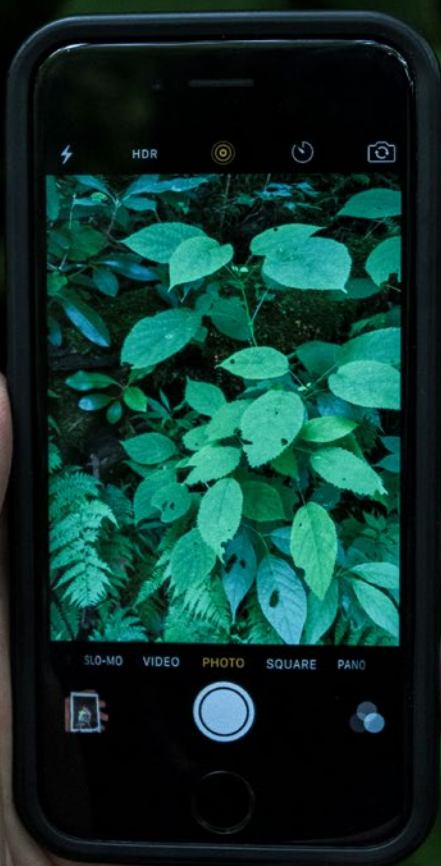

Hvor er vi på vej hen og hvorfor?

Min kone og jeg har ofte besøg af vores børnebørn. De elsker at gå på opdagelse i kælderen. Der har jeg et skab, hvor der står

ting fra min ungdom. De kan ikke bruges mere, men jeg kan ikke nænne at smide dem ud, for de har en affektionsværdi. Her går børnebørnene på opdagelse. Forleden fandt de mit gamle kamera fra 80'erne og nogle gammeldags filmruller, Kodak, 36 stk. De spurgte undrende: »Hvad er det for noget, morfar?«

» Ændringerne er så store og så mange, at nogle taler om et paradigmeskifte. «

[≡] Poul Asger Beck

[📷] Flickr

Det gik op for mig, at selv om den ældste er ti år, så har de jo aldrig oplevet at bruge gammeldags filmruller. I stedet tager de gerne og med stor behændighed billeder med mobilen. Den yngste på fire år løber endda frejdigt rundt og laver sin egen videofilm. »Det er da pæret!«, siger han med et stort smil.

Ikke behovet, men måden

Måden, vi tager billeder på, har altså radikalt forandret sig i løbet af de seneste år. Men det betyder på ingen måde, at vores behov for at tage billeder er blevet mindre. *Måden*, vi deler vores fotos på, er også totalt forandret. I gamle dage skulle vi jo aflevere vores Kodak-film i en butik, og så gik der dagevis, før vi så resultatet. I dag er billedet klart i samme øjeblik, det er taget, og sekunder efter kan hele verden nyde synet via de sociale medier.

Det er ikke behovet for at tage og dele billeder, der har forandret sig, men alene *måden* vi gør

det på. Behovet for at tage og dele billeder er kun vokset i takt med, at det er blevet lettere. Den grundlæggende og ganske radikale ændring i *måden*, vi tager og deler billeder på, ser vi også på en lang, lang række af livets andre områder. Ændringerne er så store og så mange, at nogle taler om et *paradigmeskifte*.

Større behov

Også kirkens område oplever store forandringer. *Måden*, det er relevant at være kirke på, forandrer sig med stor hast. Men det betyder på ingen måde, at behovet for tro, håb og kærlighed er blevet mindre. Snarere tværtimod. I takt med at så meget forandrer sig i det ydre, vokser også behovet for at finde et fast holdepunkt i det indre. Behovet for en personlig relation til Gud bliver stadig større i disse år.

Andre måder

Men ofte sker det på andre *måder* end gennem de etablerede kirker. Måske er det der-

» Behovet for tro, kirke og meningsfulde trosfællesskaber er mindst lige så stort, som det altid har været. «

for, vi ser en massiv fremvækst i fx gospelkor, hvor deltageren oplever at synge sig livsglad ind i Guds nærvær. Eller i de mange pilgrimsvandringer, hvor vandrerne erfarer at »bede med fødderne«. Eller de stadig flere der i en retrætes stilhed og gennem guidede bibelmeditationer erfarer grundlæggende forandringer i deres kærlighed til Gud.

Alt sammen tydelige tegn på, at vores længsel efter og behov for Gud er stærkere end nogensinde. Samtidig med at *måden*, vi lever vores tro på, står under lige så store forandringer som overgangen fra Kodakfilm til digitale billeder.

Helt ind i det nærmeste

Mange midaldrende oplever, at det er meget vanskeligt at få den yngre generation til at slutte op om den bestående form for kirke. Måske fordi det for de unge opleves som at være på det forkerte sted og gøre de forkerte ting? Det giver ikke rigtig mening længere.

Mange, der før var særdeles aktive og med stor glæde brugte lang tid og mange ressourcer i kirken, oplever, at aktiviteterne bliver meningsløse. De bliver trætte og derfor passive. Højest sandsynligt, fordi de

oplevelser at være på det forkerte sted og gøre de forkerte ting. Det giver ikke rigtig mening længere. Gruppen af mennesker, der forlader kirken, er en af de største »kirkelige« grupper, siger eksperterne.

Mange åndeligt søgende, der aldrig har fundet en plads i kirken, oplever gang på gang oprigtigt at gå i kirke og gå tomhændet hjem igen. De oplever at være på det forkerte sted og gøre de forkerte ting. Det gav ikke mening.

Intet af det, tror vi, er Guds gode vilje. Ingen af disse grupper er uden for Guds kærlighed eller interesse. Og nok så vigtigt: De, der i den etablerede kirke trofast slider og holder ud, dem ønsker Gud også at give liv, fylde, mening og indhold.

Nye måder at være kirke på

Det er vores dybeste overbevisning, at Guds ønske om at nå, elske og frelse mennesker er det samme, som det altid har været, og det samme gælder vores længsel efter Gud.

Behovet for tro, kirke og meningsfulde trosfællesskaber er mindst lige så stort, som det altid har været. Det, vi behøver at se på, er *måden*, vi er kirke på. Her går Gud med os og viser os vejen. Det har Gud altid gjort, og han vil ikke svigte os nu, hvor vi behøver ham mest.

Men i fællesskab har vi stor brug for at bede og tænke, læse og lytte, dele og berige hinanden i denne vanskelige og sårbare proces. Vil du med på rejsen?

Hvor leder Gud os i en tid med store forandringer?

- Det bliver drøftet lørdag d. 18. november på Landskonference 2 i Vejle.
- Oplæg ved »Præsten og Psykologen«:
  - Poul A. Beck, freelancepræst og præst i Silkeborg Baptistkirke. AandeligVejledning.dk
  - Mads Lindholm, ph.d. og erhvervspsykolog. Wice.dk
- Hvem vil vi være kirkesamfund og menighed for og med?
- Tag gerne hul på samtalen på Facebook – baptist.dk

» Måden, det er relevant at være kirke på, forandrer sig med stor hast. «

Samfundets syn på religiøse fællesskaber

Religions- og forsamlingsfrihed er forankret i grundlovens §67: »Borgerne har ret til at forene sig i samfund for at dyrke Gud på den måde, der stemmer med deres overbevisning, dog at intet læres eller foretages, som strider mod sædeligheden eller den offentlige orden.« Et af de religiøse samfund er den evangelisk-lutherske kirke, der som folkekirke understøttes af staten. Andre religiøse fællesskaber er frikirkerne og den katolske kirke samt ikke-kristne religiøse samfund. Grundloven bestemmer, at begge gruppers forhold skal ordnes ved lov, og det sker i praksis gennem Folketingets løbende lovgivning. Religiøse fællesskabers tilstedeværelse er altså beskyttet af grundloven, men Folketinget lægger de juridiske rammer for de religiøse fællesskabers virke.

[≡] Mogens S. Mogensen

[📷] Thorkild Jensen og Anders Hviid

Sådan har det – juridisk set – været siden 1849, men politikernes og befolkningens syn på religiøse fællesskaber har ikke været konstant. Helt frem til 1960'erne, hvor sekulariseringen for alvor begyndte at slå igennem, var der en grundlæggende positiv holdning til religion, forstået som kristendom. Kristendommen blev af de fleste opfattet som et vigtigt fundament for samfundet – en holdning, som især folkekirken nød godt af som majoritetens →

→ religionssamfund, mens andre kirkesamfund som minoriteter nok oplevede en mindre positiv holdning, og frikirker undertiden blev betragtet som sekter.

Religion tilbage på dagsordenen

Sekulariseringen indebar, at mange begyndte at tro, at religion – efterhånden som modernitet og oplysning skred frem – ville miste betydning og måske efterhånden helt forsvinde. Men sidst i århundredet skete det modsatte: Religion vendte tilbage med fornyet styrke. I Danmark var det østens religioner og østlig inspireret religiøsitet – og ikke mindst islam – der satte religion på dagsordenen igen. Der tales langt mere om religion mand og mand imellem i dag, end det var tilfældet fx i 70'erne, og det er ikke længere så ildeset at fortælle åbent, at man er kristen og tilhører et kristent fællesskab. Samtidig må kristne indse, at samfundet er blevet multi-religiøst, og at vi kun repræsenterer én stemme blandt mange religiøse stemmer – og ikke længere en privilegeret stemme.

Ambivalent reaktion på religionens tilbagekomst

Når man ser på udfordringerne i verden, er religion så en del af problemet eller en del af løsningen? I udviklingsarbejdet rundt om i verden har der været en vok-

» Den dominerende reaktion på religionens tilbagekomst har været at se religion som et problem. «

sende erkendelse af, at religion må tages alvorligt i ethvert udviklingsarbejde, og at der i religion og i religiøse fællesskaber er vigtige ressourcer at trække på. Samtidig oplever vi også en politisering af religion, idet kristendommen bruges politisk til at styrke dansk kultur og sammenhængskraften i samfundet, som det fx sker, når det i regeringsgrundlaget slås fast, at Danmark er et kristent land.

Men den dominerende reaktion på religionens tilbagekomst har været at se religion som et problem, bl.a. på grund af de terrorangreb, som i de seneste årtier er blevet udført af ekstremistiske muslimer. Derfor ser mange religion som et farligt problem, der skal løses. Ateister er vågnet op til dåd og tager ideologisk set kampen op med religion – i forlængelse af en sekularistisk tradition. Andre har ønsket, at det offentlige rum blev sekulariseret, så religion blev forvist til privatlivet. Et eksempel på det er den daværende statsminister, Anders Fogh Rasmussen, der – måske nok især med tanke på islam – mente, at der var for meget religion i det offentlige rum.

Politisk mistænksomhed over for religion

Derfor afholdt Grundtvigsk Samfund i maj en høring på Christiansborg med titlen »Hvor bange er vi for religion?« Årsagen til den negative holdning til religion skal måske nok findes i frygten for islam (eller ekstreme udgaver af islam), men i praksis får den konsekvenser for alle religiøse fællesskaber, da der gennemføres en religionspolitik, der tager afsæt i et negativt syn på religion og religiøse fællesskaber.

For »de fra folkekirken afvigende trosamfund« er betingelserne for at blive godkendt og dermed få visse privilegier – som fx adgangen til at forrette vielser med borgerlig gyldighed – blevet kraftigt strammet det sidste par år. Samtidig sker der fra politisk hold en slags særliggørelse af religion og religiøse fællesskaber, der dybest set er et udtryk for diskrimination.

Den såkaldte imam-lov, der blev vedtaget i foråret, kriminaliserer således bestemte ytringer fremsat i en religiøs sammenhæng, mens de samme ytringer fremsat fx i en politisk sammenhæng er lovlige. Et andet eksempel er et lovforslag, der undtager præster i alle trossamfund fra

» Kristendommen blev af de fleste opfattet som et vigtigt fundament for samfundet. «

at kunne blive nævninge og domsmænd med den begrundelse, at de er religiøse forkyndere! Igen handler politikerne, så man får det indtryk, at de er bange for religion og religiøse personer.

Frihed under ansvar

I den situation er der grund til at appellere til politikere og alle andre i det danske

samfund om at respektere den danske tradition for åndsfrihed og frisind, samtidig med at alle religiøse fællesskaber tydeligt må vise, at de er bevidste om deres ansvar for at bidrage til det fælles bedste i samfundet.

» Der sker fra politisk hold en slags særliggørelse af religion og religiøse fællesskaber, der dybest set er et udtryk for diskrimination. «

Mogens S. Mogensen

- konsulent i egen rådgivningsvirksomhed
- ekstern lektor på højere lærestalter i missiologi, kristen-muslimske relationer, missionar kirke mv.
- formand for Folkekirkens Mellemkirkelige Råd
- ph.d. i interkulturelle studier og missions-teologi
- tilknyttet Sudanmissionen, 1981-91 i Nigeria, 1991-98 i Danmark
- cand.mag. i historie og kristendoms-kundskab
- se mere: mogenssmogensen.wordpress.com

Hvad kendetegner det kristne fællesskab fremfor andre fællesskaber?

» Uden Jesus Kristus bliver det et hovedløst fællesskab! ««

Det er emnet for en samtale med Lars Midtgaard og Chresten Eskildsen. Vi når vidt omkring og citerer flittigt skriftsteder. Det er tydeligt, at det ikke er første gang, at Lars og Chresten reflekterer over emnet. Men hvad kunne man også forvente andet? Jeg ser også min anledning til at nævne et bibelord: »Trofast er Gud, som kaldte jer til fællesskab med sin søn, Jesus Kristus, vor Herre«¹.

[≡] [🗨️] Torben Andersen

Hvad siger I, når jeg siger ord som fællesskab, kirke, Ny Testamente?

CE: Her taler vi ikke bare om et fællesskab om fælles interesser, men om et Kristus-fællesskab. Vi har en levende frelser og herre. Det gør fællesskabet helt unikt. Paulus bruger billedet med Jesus Kristus som hovedet for legemet, hvor vi i kirken er lemmerne – uden ham bliver det et hovedløst fællesskab!

LM: Det, der adskiller det kristne fællesskab fra andre, er, at vi er et fællesskab, som ikke eksisterer for vores egen eller medlemmernes skyld. Fællesskabet er ikke målet, men midlet. Vi har en mission at forvalte. Udfordringen er, at vi let bliver et fællesskab for os, som allerede er en del af det kristne fællesskab.

CE: Ja, det handler om at forkynde Gudsriget i ord og handling.

Vil det sige, at vi egentlig ikke behøver kirkens fællesskab, bare evangeliet forkyndes?

LM: Jo, vi behøver fællesskabet, fordi Gud erfares og forstås i fællesskab. Paulus skriver i Det nye Testamente, at vi »sammen med alle de hellige må fatte bredden og længden og højden og dybden af Jesu kærlighed«². Det kristne fællesskab er en modvægt til tidens selvrealisering og fokus på individet.

CE: Hver enhed har fået sin del at bidrage med til helheden. »I er Kristi legeme«³, siger Paulus, og vi har meget at lære af hinanden. Et centralt bibelord er det, Peter

skriver: »Som gode forvaltere af Guds mangfoldige nåde skal enhver af jer tjene de andre med den nådegave, han har fået.«⁴

Men jeg tror også, at andre kulturer og former for spiritualitet har noget at give os. Naturligvis uden at vi som kristne skal sige ja og amen til alt.

Det leder til en illustration midt i vores fællesskab. Vi har fokus på hinanden og det, vi taler om, men som Chresten siger: »Du sidder der og kan se ud af vinduet bag mig. Du kan se noget, som jeg ikke kan se. Jeg sidder og ser ind i væggen og det, der er på den«. Nok havde vi samme fokus og mål den formiddag, men vores synsfelter var ikke de samme, selvom vi var i samme fællesskab. Det blev en lærerig illustration.

LM: Vi er meget forskellige i kirkens fællesskab. Nogle forbinder det med at være synligt til stede og gøre noget sammen. Det kan være praktisk arbejde, men også at mødes med andre i et konkret fællesskab og dele liv. Andre er ikke så synlige.

1) 1. Korintherbrev kap. 1, vers 9, som på græsk både har ordet »ekklesia« (de ud kaldte, kirke) og »koinonia« (fællesskab, delagtighed)

2) Efeserbrevet kap. 3, vers 18-19

3) 1. Korintherbrev kap. 13, vers 27

4) 1. Petersbrev kap. 4, vers 10

→ De kommer måske slet ikke i kirken, men oplever alligevel at høre til og være en del af fællesskabet. Man kan ikke forestille sig ikke at være medlem – i ordets egentlige forstand.

CE: Vi lægger let vægt på synlighed. Det skal vi være forsigtige med. Noget andet er, at nogle er blevet såret i fællesskabet. Ethvert fællesskab er sårbart. Spørgsmålet er også, om man kommer for at få eller give? Husk, at alt er givet »til fælles gavn«.

LM: Opfatter vi os i kirken som kongebørn med de velsignelser, rettigheder og pligter, der følger med, eller som klienter, hvor fokus er at få noget ud af det?

CE: Jamen, nogle er klienter, når de kommer til fællesskabet. De kommer for at få.

LM: Det er rigtigt, men fællesskabet skal gerne være dynamisk og hjælpe til en forandring hos den enkelte. Det kristne fællesskab er ikke noget valg. Siger jeg ja til Kristus, siger jeg ja til fællesskabet. Han kalder til fællesskab!

CE: Vi fødes som børn, nogle med handicap, og nogle bliver aldrig voksne eller modne, andre går mere eller mindre i stå i deres åndelige udvikling!

Samtalen fortsætter, tiden går hurtigt, og det er tid at bryde op. Sådan er det med fællesskaber. Man mødes og skilles, men det kristne fællesskab består.

Et sidste spørgsmål: Hvor meget skal fællesskabet ledes og organiseres?

LM: På mange måder er kirkens fællesskab noget rod, og der findes ingen fast skabelon for organisationens struktur. Det er vigtigt, at kirken ikke opfatter sig som en organisation, men som en levende organisme, selvom enhver organisme naturligvis har sin struktur for at fungere. Tænk på billedet med legemet og lemmerne.⁵

» Det kristne fællesskab er ikke noget valg. «

Lars Midtgaard

- præst i Bethelkirken, Aalborg, siden 2008
- tidligere præst i Østerrå Baptistmenighed og Års Frikirke (Vinyard)
- i seks år ansat hos Krifa

» Gud erfares og forstås i fællesskab. «

CE: Vi må holde fast i den opmuntrende tilgang. At hjælpes ad, og at alle har noget at bidrage med. Men uden en vis form for organisation bliver fællesskabet som en amøbe – uden rygrad. Vi må samtidig også lade os inspirere af den første menighed, som igen og igen fyldes af Ånden, og vi læser om Helligåndens indgreb og ledelse.

LM: Hvor Ånden er, dér er der frihed. Kirken med den løftede pegefing, den moraliserende kirke, har mistet sin kraft!

Chresten Eskildsen

- præst siden 1973 i baptistmenighederne Bornholm, Roskilde og Bethelkirken
- gik på pension i 2013
- er stadig aktiv forkynder rundt omkring og frivillig medarbejder i Bethelkirken

5) 1. Korintherbrev kap. 12

Glimt fra Landskonferencen

BaptistKirkens fællesskab blev udvidet med endnu en menighed, da ›Chin Emmanuel Church, Frederikshavn,‹ blev optaget i BaptistKirken. Menigheden har 32 voksne og 24 børn.

[≡] Hanne Kiel

[☐] Kurt Bøgsted

Efter fire år som formand for BaptistKirken holdt Bent Hylleberg sin sidste formandstale: ›Reformation – rødder og retning‹. Dermed udfordrede han danske baptister til samtale om evangeliets og kirkens rolle i nutidens samfund.

Ledelsens sammensætning

Per Beck blev valgt som ny formand med 115 stemmer ud af 128 mulige. Til ledelsen blev Lotte Holm Boeriis og Torben Andersen valgt for to år, mens Vibeke Dalsgaard er valgt for et år. Dermed er ledelsen fulltallig, men desværre uden suppleant.

International mission

Rasmus og Line Hylleberg er nu tilbage i Danmark. De takkede sammen med deres børn for 2½ spændende år i Rwanda.

Morten og Aimée Kofoed er udstationeret i Rwanda sammen med deres børn i en overgangsperiode, mens vilkårene for

støtte til udviklingsarbejde bliver afklaret.

Landskonferencen var præget af god samtale om væsentlige emner som præsteuddannelse, samarbejdsmuligheder mellem teologistuderende og menigheder, Mission i Danmark og *baptist.dk*.

Læs referatet fra landskonference 1 i Værktøjskassen på www.baptistkirken.dk.

Døbt

Ringsted

13.08.2017:

Brita Reinager, f. 16.08.1947

Gunnar Reinager, f. 14.01.1944

Remona Moranis, f. 23.05.1960

Jørgen Moranis, f. 25.10.1946

Optaget

Holbæk

02.07.2017:

Hkawn Bawn Galau f. 19.03.1950

Ying Nam Sagaw f. 05.06.1968

20.08.2017:

Pri Ja Pasi f. 05.06.1981

Naw Naw Kareng f. 14.04.1981

Odense

20.08.2017:

David Wendel Joksziés, f. 15.12.1994

Døde

Hjørring

Aksel Højris, født 09.10.1924,

døbt 08.02.1948 i Tølløse, døde 29.07.2017

Kristuskirken, Kbh.

Agnete Pedersen, født 23.11.1924,

døbt 06.11.1938 i Slagelse, døde 09.04.2017

Elna Frank Jørgensen, født 01.10.1911, døbt

20.11.1927 i Kristuskirken Kbh., døde 16.06.2017

Odense

Mogens Lytgen Larsen, født 27.07.1947,

døbt 27.10.2002 i Odense, døde 25.06.2017

Pandrup-Birkelse

Gunner Thomsen Lyngé, født 27.03.1953,

døbt 21.02.1971 i Birkelse, døde 31.06.2017

Esther Jensen, født: 04.07.1927,

døbt 08.12.1946 i Birkelse, døde 16.08.2017

Syddjylland

Lene Kærgaard Jensen, født 08.11.1946,

døbt 12.07.1964 i Frederikshavn, døde 28.05.2017

Thisted

Lena Meretha Jonasen, født 11.06.1948,

døbt 10.02.1963 i Thisted, døde 17.06.2017

Aarhus

Axel Møller Knudsen, født 07.11.1936,

døbt 18.04.1971 i Aarhus, døde 06.06.2017

Peter Jakobsen, f. 20.07.1947,

døbt 04.12.1960 i Thorshavn, døde 01.08.2017

SHIP

– See, He Is Perfect

[☰] Mette Worm og Maria Elisabeth
Vejrum Hansen
[✝] Ole Steen

På SHIP har vi samlet 10-20 teenagere fra hele landet, men der er altid plads til flere! De tre weekends består af undervisning, lækker mad, skøn lovsang, fjollede aktiviteter, reflekterende andagter, engagerede ledere og fantastiske deltagere!

Hvorfor tage på SHIP?

Vi ønsker at give de unge redskaber til deres vandring med Gud og hjælp til troen i hverdagen. Sidste år holdt vi to weekender, hvor temaerne var »De gode nyheder« og »Troen i praksis«. Her fik de unge undervisning, der satte tankerne i gang og ledte til gode samtaler og refleksioner.

I år vil weekenderne have de tre ovenfor nævnte fokuspunkter som temaer. DiscipleSHIP handler om at skabe rytmer og rutiner til at få Gud med i hverdagen.

SHIP er for dig, der

- ... gerne vil lære mere om Gud, og hvad det vil sige at følge ham
- ... gerne vil være med i et kristent fællesskab sammen med andre på din alder
- ... gerne vil opleve, hvad et fællesskab med Jesus betyder i netop dit liv

SHIP er et samarbejde mellem MBU og BBU. Kurset er fordelt over tre weekender i løbet af et år. På SHIP har vi fokus på »DiscipleSHIP, LeaderSHIP og FellowSHIP«. Målgruppen er 13-17 år.

LeaderSHIP vil se mere på, hvad det vil sige at være et forbillede, og hvor vigtigt det er at have gode forbilleder. Og FellowSHIP vil lægge vægt på, hvor vigtigt det er, at man har gode venner og et godt fællesskab, og hvordan forskellige fællesskaber kan påvirke de unge.

Fællesskabet!

På weekenderne bruger vi megen energi på at skabe fællesskab med hinanden og med Gud. Vi har unge med meget forskellige baggrunde, både trosmæssigt, menigheds-mæssigt og aldersmæssigt. I år har vi også haft deltagere fra en af chin-menighederne. På trods af de mange forskelligheder har vi oplevet, at både deltagerne og lederne har knyttet venskaber, hvor man tør dele tro og tvivl, og hvor de forskellige perspektiver giver nye overvejelser.

Udover undervisningen er der stort fokus på sociale aktiviteter, hvor der er mulighed for at pleje gamle venskaber – og

» Det er vigtigt at give de unge forskellige perspektiver på at være kristen. «

få nye! Deltagerne har en alder, hvor det er vigtigt at have nogle, de kan snakke med om tro og tvivl, når man går fra at leve på sine forældres tro til at skulle tage stilling til og forme sin egen. Vi synes derfor, det er vigtigt, at de kan mødes med deres jævnaldrende venner og snakke, men ligeså vigtigt er det, at de kan opbygge et forhold til lederne, så de tør stille spørgsmål og opleve, at de bliver »fyldt op« flere gange om året – det er ikke noget, der »kun« hører til på sommerlejre.

Ledernes drivkraft

Det er vigtigt at give de unge forskellige perspektiver på at være kristen. Ved at

» Man går fra at leve på sine
forældres tro til at skulle tage stilling
til og forme sin egen. «

møde forskellige
ledere, under-
visere og jævnald-
rende kan de

unge se, at der ikke
er én rigtig måde at tro
på, men der kan være
forskellige tilgange til
troen og forskellige
måder at udtrykke
troen på.

Mange unge oplever, i
skolen, til fritidsinteresser eller
hvor de ellers færdes, at der stilles
spørgsmål ved det at tro, og at mange
ikke rigtig kan forstå det dér med Gud.
Samtidig er de ældste på vej på efterskole
eller gymnasium. De har derfor brug for at
snakke med jævnaldrende om de udfor-
dringer, det kan medføre – eller at snakke
med ledere, som har stået i situationen
tidligere.

Vi ønsker at se de unge vokse i troen,

og lede dem den rette
vej i det tempo, der
passer til den enkelte.

SHIP i år!

Lyder det som noget for dig, så skynd
dig at tilmelde dig weekenderne for det
kommende år:

27.-29. okt. 2017 – Odense Baptistkirke

26.-28. jan. 2018 – Bethaniakirken Aalborg

6.-8. april 2018 – Lindenberg Efterskole

SHIP er et samarbejde mellem Baptist-
Kirkens Børne- og Ungdomsforbund og
Missionsforbundets Børn og Unge. Mere
information, se SHIPs Facebookside: www.facebook.com/seeheisperfect/, [www.bbu-
news.dk](http://www.bbu-news.dk) eller www.mbu.dk

Katapult

– kom på dybt vand i din sofa

Hvordan kommer mennesker til at tro på og følge efter Jesus som hele verdens sande håb? Svaret er nok at lade sig kaste ud på dybt vand og stole på, at Gud giver det, der behøves. Der er mange måder at tage springet, hvis man længes efter at spejle Guds vilje for verden. Langt de fleste behøver et lille skub, og hvis man har lyst til at blive skudt af sted, er det muligt at tilmelde sig **Katapult**. **Thomas Willer**, leder af **Katapult**, gør os klogere på, hvad det egentlig er.

[≡] Maria Klarskov

[📁] Arkiv

»Mange menigheder taler gerne om at ville plante nye menigheder. Vi vil gerne se kirken vokse. Men det, som ofte sker, når en menighed plantes, er, at mennesker, som allerede tilhører et menighedsfællesskab, flytter til den nye plantning. Det er frustrerende, for længslen er jo, at flere mennesker skal lære Jesus at kende. Målet er ikke omorganisering af det kristne fællesskab. Vi ønsker at se det vokse!«

Allerede kort inde i samtalen er det tydeligt, at Thomas har emnet tæt inde på livet: »Det er altafgørende, at vi som kristne véd, hvorfor vi tror på Jesus. Evangelium betyder »gode nyheder«, så vi må kunne fortælle, hvad der er vores gode nyheder. I hvert fald hvis vi længes efter at opleve, at flere mennesker finder deres håb og identitet i Kristus.«

Et læringsnetværk

Katapult er for dig, som ønsker at starte et mindre fællesskab med fokus på at se mennesker lære Jesus bedre at kende. Det er et læringsnetværk bestående af en kursusrække fordelt på fire weekender. Men målet er ikke samlingerne. *Katapults* tilgang er, at vi skal sætte troen i spil dér, hvor vi allerede er. Formålet med samlingerne er at hjælpe deltagerne til at lære af det liv, som leves mellem samlingerne derhjemme. Det betyder, at *Katapult* ikke er et »kom, lyt og læn dig tilbage«-kursus. »Det er vores ambition at inspirere og begejstre deltagerne til at se, hvordan Gud gør en forskel i deres eget liv«, fortæller Thomas.

» *Katapults tilgang er, at vi skal sætte troen i spil dér, hvor vi allerede er.* «

Min gode nyhed er...

»En af vores inspirationskilder er historien om en mand i bushen, som gerne ville fortælle de lokale om Jesus, men de kunne ikke læse Bibelen. Derfor fortalte han i stedet små historier fra Bibelen, som er lette at huske, fordi de er meningsbærende og knytter an til Guds store historie.« Han fortsætter: »Så vores første samling handler om, hvordan Bibelens historier fortæller vores historie og vores gode nyheder. Den erkendelse er helt nødvendig for, at vi kan fortælle andre om, hvad troen betyder for os. Det giver os en fornyet tro på, at det, som giver mig håb, måske også kunne have betydning for mine venner.«

Brug hverdagen

»Spørgsmålet er, hvordan vi kommer til at tale om tro med vores venner. *Katapults* tilgang er, at vi skal sætte troen i spil dér, hvor vi allerede er. Hvis flere skal komme til tro, er det vigtigt, at vi begynder at være intentionelle omkring, hvordan de mennesker, vi ses med, lærer Jesus at kende«. Thomas bliver med ét helt praktisk. »Vi kan fx starte en åben madklub: en aften om ugen eller hver 14. dag, hvor vi som familie inviterer folk til at komme og spise med. Det er enkelt, fordi vi har en aftensmads-

rytme i forvejen. Ved at bruge en fast rytme i vores families hverdag kan vores sofa blive en base for samtaler om tro og liv. Vi er som kirke gode til gudstjenester og aktiviteter. Dét, vi skal øve os i, er at bruge hverdagens muligheder for at tale om vores tro med dem, som ikke kender Jesus endnu. Så vil kirken vokse.«

Katapult:

Læs mere på www.kirkeplanternet.dk/katapult

Thomas Willer

- gift med Inge
- far til Selma og Ellinor
- for nyligt flyttet fra København til Aalborg for at plante en ny menighed, Vineyard Aalborg, som skal have base i Inge og Thomas' egen stue
- tidligere præst i regen/Kristuskirken på Nørrebro i København
- uddannet sociolog

» Spørgsmålet er, hvordan vi kommer til at tale om tro med vores venner. «

Gadekirke i Aalborg

En lun, men regnfuld sommeraften er Marcus, Niels, Sissel og Christoffer klar til at gå ud i Aalborgs natteliv. De er bevæbnede med kaffe, kakao, gule veste og Jesus' velsignelse til at prøve at få de mange gæster i Aalborgs natteliv i tale om et liv med Jesus i hånden.

[≡] Vibeke Dalsgaard

[📷] Sølvi Christensen

Gadekirke står der tydeligt på deres veste, og ideen er at bringe kirken ud i byen, dér hvor folk færdes. Jesus sad ikke i templet og ventede på, at folk kom til ham, men gik derud, hvor mennesker er. Gadekirke i Aalborg startede i november 2015 efter inspiration fra et lignende tiltag i Silkeborg. Den omfatter ca. 20 unge fra forskellige frikirker: Apostolsk Kirke, Pinsekirken, Missionsforbundet og BaptistKirken

samt fra Indre Mission og Luthersk Mission. Siden begyndelsen i Silkeborg er der etableret ca. 15 gadekirker i 8 byer i Danmark.

Hver fredag kl. 23-02

Gadekirke Aalborg har adgang til køkken og kaffebrygning i Bethelkirken. De fortæller, at de er meget taknemmelige for, at kirken tillader brug af deres lokaler på det lidt mærkelige tidspunkt. Efter kaffe- og kakaobrygning i Bethelkirken og en bøn for de mennesker, som de skal møde denne nat, sætter de et campingbord op ved Frøspringvandet i Bispensgade. Her står de hver fredag aften året rundt uanset vejret fra 23-02.

Allerede inden alting er klar, kommer en kvinde og spørger efter en kop kaffe. »Vi er efterhånden blevet kendte, og der kommer en del mennesker, som ved, vi er der«, fortæller Marcus, en af lederne af Gade-

» Siden begyndelsen i Silkeborg er der etableret ca. 15 gadekirker i 8 byer i Danmark. «

Lederne af Gadekirke Aalborg:

Marcus Kristoffersen, Rasmus Jonstrup Hansen og Thomas Bjerg Dahl

Video om Gadekirke Aalborg:

https://www.facebook.com/pg/Bethelkirken/videos/?ref=page_internal

kirke Aalborg. »Vi har også haft oplevelser, hvor folk har fortalt os, at de har fundet Jesus efter samtaler her på gaden. Det viser os, at der er en mening med gadekirken.«

Samtaler over en kop kaffe

Efter den første hurtige kaffedrikker begynder de unge at tilbyde kaffe til de forbipasserende. Det er selvfølgelig ikke alle, der har tid eller lyst til det. Alligevel begynder nogen hurtigt at stoppe op, drikke kaffe og snakke. Korte samtaler og nogle gange længere. Marcus fortæller: »Vi påtvinger ingen evangeliet. Vil de kun have en kop kaffe, er det ok for os, og samtaler om Gud eller forbøn foregår altid på initiativ fra de mennesker, som stopper op.«

Andet end ord og kaffe

En vagtplan sikrer, at de altid er mindst tre. Marcus betoner dog, at de aldrig har oplevet at føle sig truede. Fulde folk er der jo en del af, især sidst på vagten. Men de

» Samtaler om Gud eller forbøn foregår altid på initiativ fra de mennesker, som stopper op. «

bliver ofte mere kærlige end aggressive. Gadekirke Aalborg har også den holdning, at diskussioner og konflikter ikke er godt for nogen.

Marcus fortæller dog, at de enkelte gange er nødt til at træde til med andet ord og kaffe. Meget berusede unge mennesker fra Jomfru Ane Gade er endt på bænken hos dem. »Hvis de er så fulde, at de ikke kan tage vare på sig selv, hjælper vi dem med at ringe hjem og bliver hos dem, indtil de bliver hentet.« Sådan giver gadekirken unge mennesker, som er kommet ud, hvor de ikke kan bunde, en sikkerhed i nattelivet.

Når gadekirken slutter, vender deltagerne tilbage til Bethelkirken og taler kort om aftenen. Der bliver igen bedt for de mennesker, som de har mødt og haft kontakt med.

Gerne flere medlemmer

Marcus fortæller, at det indtil videre fortrinsvis er unge, der går ud. »Vi kunne godt bruge nogle flere deltagere i gadekirke af en lidt mere moden alder. Der færdes mennesker i alle aldre i Aalborgs natteliv, og måske kunne vi bedre få lidt mere modne mennesker i tale, hvis de mødte en jævnaldrende.«

Kirke på en anden måde

Det er dejligt at opleve. Det er også godt at føle engagementet i den tjeneste, som de er blevet kaldet til. En anden af lederne i Gadekirke Aalborg, Rasmus, opsummerer det i en video: »Det her betyder mere end bare en kop kaffe. Folk er kommet og har takket os, fordi det virkelig har betydet noget for dem. Og det er jo det, kirke er til for. Derfor er vi kirke på gaden. Derfor er vi gadekirke.«

Danmarks stærkeste fællesskab

Lejrens 400 baptistspejdere samlet i lejrens vartegn – Støvlen.

Patrolje-kammerater

I det helt små oplevede jeg en ›sammenbragt‹ patrolje af spejdere, som ikke kendte hinanden ret godt på forhånd. I patroljen opstod der lynhurtigt kammeratskab, fordi spejderne kunne og skulle være fælles om aktiviteter og oplevelser i en uge. Kammeratskabet i det lille fællesskab blev til så gode venskaber, at spejderne brugte busturen hjem på at lave aftaler om at ses igen, mens de fleste af os andre brugte turen på at sove.

Spejdernes Lejr bød selvfølgelig på traditionelle spejderaktiviteter og mad på bål, men det er ikke nødvendigvis det, spejderne husker, når de kommer hjem.

I uge 30 mødtes 37.000 spejdere fra de fem danske spejderkorps og fra hele verden på Spejdernes Lejr 2017 i Sønderborg.

[ ] [ ] Astrid Melkær Andersen

Min vaskemaskine lugter af røg. Det gør min ›rene‹ regnjakke, mine mudrede sko og min sovepose også. Sådan er det at komme hjem fra spejderlejr. Alligevel er det hverken bål, regn eller mudder, som jeg vil huske årets spejderlejr for.

Lejrens store overskrift var ›Danmarks Stærkeste Fællesskab‹. Fællesskabet er en grundlæggende del af spejderarbejdet – og har været det siden starten i 1907. Fællesskabets mange sider, fra det mindste til det største, er også det, jeg husker bedst fra Spejdernes Lejr 2017.

Baptistspejder-kammerater

Et lidt større fællesskab oplevede jeg blandt alle baptistspejderne på lejren. Uanset hvor jeg gik, kiggede jeg efter nogen, jeg kendte. Hver gang jeg mødte en baptistspejder, tog vi os tid til en hurtig hilsen, selvom vores relation i nogle tilfælde kun byggede på, at vores tørklæder og uniformer havde samme farve.

Fællesskabet i vores lille spejderkorps blev også slået fast, da vi samlede (næsten) alle 400 deltagende baptistspejdere til et fællesbillede. Det lykkedes, selvom intet var aftalt på forhånd, og der gik kun 24 timer fra idé til billede. Facebook var fantastisk til at sprede idéen og samle os alle sammen, men jeg tror ikke, projektet var lykkedes uden vores stærke relationer og fællesskab.

Det egentlige formål med at mødes var at tage et fællesbillede, men de 20 minutter, vi var samlet, bød på meget mere end det. Vi fik tid til at pleje vores fællesskab, og der var knap nok tid til at tage billedet, fordi alle skulle nå at snakke med alle.

Ét spejderfællesskab i Danmark

Jeg oplevede også det helt store fællesskab på Spejdernes Lejr, dvs. fællesskabet mellem alle danske – og udenlandske – spejdere. På tværs af uniformsfarver spillede spejdere »Pløk« med naboerne, på tværs af uniformsfarver stod spejdere klar til at hjælpe med at finde et plaster, og på tværs af uniformsfarver kunne vi alle 37.000 råbe med på det samme råb til de fælles lejråle. Lejråle, hvor alle deltagere var samlet,

Finansminister Kristian Jensen oplevede spejderfællesskabet over frokosten hos baptistspejderne fra Herlev.

var med til at styrke det store fællesskab. På scenen var alle »korpsneutrale«. Det betød, at værter, aktører og musikere optrådte som spejdere – ikke som baptistspejdere, DDS'ere eller grønne spejdere. Selvom de fleste helt sikkert ikke tænkte på det undervejs, er jeg sikker på, at det har styrket vores oplevelse af at være ét fællesskab.

En del af Danmarks stærkeste fællesskab

Fællesskabet er stadig en grundlæggende del af spejderarbejdet i 2017. Både i det små, hvor spejdere skal lære at samarbejde i patruljer, og i det store, hvor frivillige planlægger og gennemfører en lejr for 37.000 deltagere.

» Kammeratskabet i det lille fællesskab blev til så gode venskaber, at spejderne brugte busturen hjem på at lave aftaler om at ses igen. «

» De fleste spejdere er netop spejdere, fordi vi føler os som en del af Danmarks Stærkeste Fællesskab. «

Næste gang du møder en (baptist-) spejder, så prøv at spørge, hvorfor han eller hun er spejder. Mit gæt er, at svaret vil handle om meget mere end aktiviteter, besnøringer, bål og myg i bivakken. De ting er stadig en stor del af spejderarbejdet, men jeg er sikker på, at de fleste spejdere netop er spejdere, fordi vi føler os som en del af Danmarks Stærkeste Fællesskab. Et fællesskab som jeg i høj grad genoplevede og fik bekræftet på Spejdernes Lejr 2017. Det er det fællesskab, som fastholder én i spejderarbejdet i mange årtier.

Vi skal ville hinanden for at være i tjeneste

Interview med BaptistKirkens nyvalgte formand, Per Beck.

[☰] Hanne Kiel

[📷] Bjarne Nielsen

BaptistKirken har altid fyldt meget i Pers liv. Han sad i missionskomitéen 1975-87 og var næstformand 1987-91. I 2016 blev han valgt til ledelsen – og i år altså som formand. Og så er han menighedsrådsformand i Karmelkirken i Aalborg. Per er født i 1951, gift med Anne Marie, og de har datteren Anna. Han har undervist på gymnasiet i samfundsfag og matematik, været vicerektor på Dronninglund Gymnasium og rektor på Fjerritslev Gymnasium.

BaptistKirkens bredde

Hvad opfatter du som yderpunkterne?

Vi er på mange måder meget forskellige. Man kan ikke tegne én linie og regne med, at positionen på den dækker alle områder. Der er ikke automatisk sammenfald mellem teologi, holdning til gudstjeneste og organisationsform. Der er både krydsfelter og spændingsfelter.

Hvor er du selv placeret?

Jeg foretrækker en relativ traditionel gudstjeneste, og jeg mener, at Bibelen er skrevet af mennesker inspireret af Gud. Som alle mennesker udtrykker Bibelens forfattere sig forskelligt. Det helt centrale er, at det ikke kun er vigtigt, hvad jeg mener. Andre kan tænke anderledes, og det er ikke forkert. Vi læser alle Bibelen og tolker den, og vi kan komme til forskelligt resultat. Det sker, fordi vi har en mægtig Gud med mange facetter. Som kirke og menighed skal vi nå alle mennesker. Det er vi kaldet til.

Hvad er sammenhængskraften i BaptistKirken?

Det binder os sammen, at vi er bevidste om at være kaldet af Gud til at være i tjeneste, og at vi har fundet en måde at være i mission på, som er rigtig for os. Det samme kan vi finde i andre kirker, men kombinationen gør, at vi føler os hjemme.

For at styrke sammenhængskraften skal vi lade os inspirere af hinanden og

have respekt for hinanden: Når Peter mener noget andet end Jens, ser de begge Guds kald i det. Forskelligheder kan give en synergieffekt, så det samlede resultat bliver større. Vi skal være bevidste om, at vi hører sammen, og at vi er en del af en større enhed, som vi både kan trække på og bidrage til.

BaptistKirkens spændvidde er en rigdom, for den giver os muligheder for at nå mennesker på forskellig måde og nå mange forskellige mennesker.

Det er ledelsens opgave at være formidler af de forskellige muligheder og pege på de gode – at formidle fællesskabsmuligheder og gensidig respekt.

Behov for et generationsskifte?

Med valgene på landskonferencen er gennemsnitsalderen i ledelsen faldet, men den er stadig ca. 60 år. Er der behov for et generationsskifte?

Det er ikke umiddelbart et problem, at de ældre sidder i ledelsen, når de yngre vil

» Vi er kirke sat i verden for at tjene med de midler og kræfter, Gud giver os dertil. «

→ tage opgaverne i udvalgene, men jeg så gerne en aldersmæssig bredere sammensætning.

Vi vil gerne have hele aldersspektret, den etniske bredde, begge køn og både teologer og lægfolk repræsenteret. Spørgsmålet er, om der ikke er for få pladser i ledelsen til det.

Endelig er der spørgsmålet om forventningerne til en ledelsespost. Nogle af de yngre ønsker ikke at gå ind i ledelsen, fordi den ikke har ret til at bestemme. Samtidig fastholder menighederne deres selvbestemmelsesret. Man skal kun engagere sig i ledelsen ud fra den menighedsopfattelse, som Baptistkirken har.

Ledelsen kan ikke bestemme – hvad kan den så?

Erhvervsmanden Lars Kolind har sagt, at en god ledelse har samme indflydelse som en spejderleder. Man kan overtale og påvirke, men ikke tvinge. Det gælder også Baptistkirkens ledelse. Det er styrken og svagheden i vores system.

Ledelsen har magt til at bestemme i de sager, som fællesskabet har lagt i Baptistkirkens regi – selvfølgelig under ansvar overfor landskonferencen. Ser vi på menighedsarbejdet, er ledelsens indflydelse et spørgsmål om inspiration, visionær tænkning og idéskabelse. Tanker som menighederne kan omsætte lokalt – og det bliver de.

Den økonomiske situation

Danskernes levestandard har aldrig været højere, men Baptistkirkens økonomi har været vigende gennem de seneste 50 år. Hvorfor?

Der er flere årsager. Den ene hænger sammen med medlemmernes alder. Hvis dem, der bærer menighedernes økonomi, generelt er blevet ældre, er deres økonomi formentlig blevet svagere.

Samtidig er der nok en tendens til, at vi lægger mere vægt på det lokale fremfor fællesopgaverne. Menighederne kan i dag klare projekter selvstændigt, som tidligere

» Der er ikke automatisk sammenfald mellem teologi, holdning til gudstjeneste og organisationsform. Der er både krydsfelter og spændingsfelter. «

lå i fælles regi. Endelig har fællesskabet nok heller ikke så stærk en plads hos den enkelte som tidligere. Vi var mere homogene for 50 år siden.

Hvordan kan/skal vi ændre det?

Vi skal ændre det sådan, at de beslutninger, vi træffer på landskonferencen, løfter vi alle ansvaret for at finansiere. Vi må bede alle om at give ud fra de retningslinier, fællesskabet har besluttet: Mindst 7,5% af menighedsbidraget (6% for Chin-menighederne).

Faldende medlemstal blandt etnisk danske

En stor del af de lidt mere end 5.000 danske baptister er kommet fra udlandet. Antallet af etnisk danske baptister er stærkt faldende. Kan du pege på specifikke årsager til tilbagegangen?

Nej ikke direkte. Vores arbejdsform er udtryk for en fællesskabstænkning, mens samfundet i høj grad er individualistisk præget. Man tænker snarere: »Hvad får jeg ud af det?« end: »Hvad kan jeg bidrage med?« Samtidig er det tydeligt i samfundet, at mange yngre ikke tiltrækkes af for- eningstanken og -engagementet. Endelig betyder det noget, at man i højere grad end tidligere finder en partner i andre kirkelige sammenhænge.

Er større lukkethed mod omverdenen vejen frem?

Det er organisationstænkning, men vi er ikke en organisation. Vi er kirke sat i verden for at tjene med de midler og kræfter, Gud giver os dertil. Vi er kaldet til at være lys og salt i verden. Det giver ingen mening at lukke sig om sig selv for at blive ved med at være til.

At være kirke er at handle både lokalt og internationalt

Klassisk har man delt arbejdet op i nødhjælp, udviklingsarbejde og evangelisation. Hvad skal forholdet være mellem de tre strenge?

» Spørgsmålet er, om der ikke er for få pladser
i ledelsen til det. «

BaptistKirkens ledelse (fra venstre): Lotte Holm Boeriis, Torben Andersen, Lone Møller-Hansen, Per Beck, Vibeke Dalsgaard og Merete Gjerløv.

» Det helt centrale er, at det ikke kun er vigtigt,
hvad jeg mener. Andre kan tænke anderledes, og
det er ikke forkert. «

→ Vi må bruge vor Herres eksempel: Jesus talte til mennesker, han hjalp mennesker, og han pegede på ting, der skal gøres. Det ene skal gøres, og det andet ikke forsømmes. Vi skal ikke være bange for at tale evangelisk, men vi skal også mætte de sultende. For mig er det en kunstig skelnen. Arbejde inden for alle tre områder er mission.

BaptistKirken og menighederne er engagerede i mange forskellige områder af verden. Er det en rigtig disposition at sprede vores kræfter og økonomi?

Vi må skelne mellem BaptistKirkens projekter og menighedernes projekter.

Kendskab, personlige relationer og et særligt engagement gør, at mennesker tager ejerskab til et projekt. Ejerskab er det centrale. Det gør ikke så meget, at vi har flere forskellige projekter, for selv om vi samler hele vores engagement om ét projekt, er vi alligevel små.

Ved at trække på samarbejdsparter og relationer kan vi gøre meget mere, end vi kan på egen hånd. Vi har fx et projekt i Burundi sammen med *Dutabarane* med et samlet budget på 1,5 mill. euro, hvor vi skal bidrage med 125.000 kr. årligt i fire år. Det lykkes, fordi vi samarbejder og kan rejse egenbidraget – det vil være et af vores projekter i 2018. Det er væsentligt, at vi betragter international mission som en

del af at være kirke. Den ven, vi aldrig har mødt, er også en næste. At være kirke er at tage vare på næsten.

BaptistKirken og staten

Det danske samfund har i de seneste år drøftet religionens plads. Det har ført til en del ny lovgivning. Er det en fordel for individet, at rammerne for udøvelse af tro er blevet skarpere defineret?

Det kan jeg ikke se, men det har man valgt at gøre, og det forholder vi os selvfølgelig til. Lovgivningsinitiativerne har haft til formål at bremse bestemte religionsformer,

» Som præster og forkyndere skal vi selvfølgelig sige det, vor Herre pålægger os at sige. Og så må man tage slagsmålet bagefter. «

men resultatet har hver gang været, at man har ramt nogle andre, fx frikirkerne.

Imam-loven har fastlagt, at man som religiøs forkynder ikke kan udtrykke holdninger, der er tilladt for andre ideologer, fx politikere. Skal kirkerne bare acceptere det? Vi har ikke andre muligheder end at acceptere det, for sådan er loven, men vi har protesteret, og det kan vi fortsat. Som præster og forkyndere skal vi selvfølgelig sige det, vor Herre pålægger os at sige. Og så må man tage slagsmålet bagefter.

Står religiøse overbevisninger under eller over demokratiet?

Der er ingen modsætning mellem demokrati og evangelium.

Hvis folkettinget vedtager en lovgivning, der er i modstrid med vores tolkning af evangeliet, må vi frigøre os af samfundets krav. Vi skal fx være godkendt trossamfund, så længe det ikke strider mod vores opfattelse af evangeliet. Hvis det gør det, skal vi ikke være godkendt.

Vi står som kristne i det spændingsfelt, at vi er en del af samfundet, samtidig med at evangeliet taler om at handle rigtigt

overfor Gud og næsten. Det kan i ekstreme tilfælde betyde, at den enkelte efter grundig overvejelse finder, at evangeliet fordrer, at man bryder landets lovgivning. Vi må handle, som vi kaldes til at handle.

Brug for hinanden

Som menigheder og som kirke har vi brug for hinanden. Vi skal lære af hinanden, og vi skal ville hinanden for at være i tjeneste.

[Advent – jul – helligtrekonger – faste – påske – pinse – trinitatis]

Kirkens år forløber i sin egen rytme, der fastlægges af højtiderne. Kirkeåret er uafhængigt af årstiderne, men sætter sit præg på menighedens liv. Serien omhandler den fase i kirkeåret, der er relevant ved udgivelsen af det enkelte nummer af *baptist.dk*

Poetisk genklang gennem kirkeåret

Tre yngre poeter kommer i »Ord vind kød – poetiske tekster til kirkeåret« med en ærlig respons på søndagens tekst. De små, fine tekster er stemningsbilleder og refleksioner over kirkeårets bevægelse.

[≡] Anne Marie (Rie) Andersen

[†] Ole Steen

Hver søndag læses de samme prædiketekster i Folkekirken. De tager gudstjenestens deltagere gennem kristendommens store temaer. Den bevægelse kan fremstå som en række uigennemskuelige gentagelser fra julens mysterium til fastetidens forenkling, påskens tour de force gennem død og opstandelse og pinsens fejring af Helligåndens demokrativering.

Poetiske tekster til Trinitatis

Og så er der den lange trinitatis-tid, hvor livet vokser og leves. I bogens anden halvdel tager de tre forfattere hverdagens kristenliv i hånden gennem en poetisk respons:

*Jeg begriber dig ikke, men forstår,
at du er større end*

*Kattegat og finansloven.
For du sjusker med regnen,*

*Gud, og lader sneen skvulpe over.
Jeg forstår ikke din*

*fordeling af sol og vind i verden,
herfra mit næs, hvor jeg*

dagligt bedriver tro, håb og beregning.

*Hvem ved om min første besked gik
igennem?*

*Denne gang har jeg soveposen med
har lagt mig til rette foran din fordør.*

*Jeg holder øje med steder hvor du kunne
snige dig ud*

*beder om förstærkning hos hæk
og gelænder*

*råber sammen med genboens
larmende fest*

så forbarm dig dog, Herre.

»Ord vind kød – poetiske tekster til kirkeåret«

Af Dorte Kappelgaard, Elli Kappelgaard og Marija Krogh Iversen
Forlaget Eksistensen, 2016

»Elsk jeres fjender og bed for dem, der forfølger jer, for at I må være jeres himmelske faders børn; for han lader sin sol stå op over onde og gode og lader det regne over retfærdige og uretfærdige.«

4. søndag efter Trinitatis, 2. tekstrække:
Matthæusevangeliet kap. 5, vers 43-48.

»I en by var der en dommer, som ikke frygtede Gud og var ligeglad med mennesker. I samme by var der en enke, og hun kom gang på gang til ham og sagde: Hjælp mig til min ret over for min modpart!«

9. søndag efter Trinitatis, 2. tekstrække:
Lukasevangeliet kap. 18, vers 1-8

Se flere digte i artiklen på www.baptist.dk.

Et stævne med rødder og retning

Ofte taler vi om hygge og fællesskab, god lovsang og spændende undervisning, bagende sol og styrkende regn, lange madkøer og varm kaffe, når vi fortæller andre om vores stævneoplevelser. Men hvad får man egentlig ud af at tage på sommerstævne?

[ ] Marie Bermann Schmidt

[ ] Kurt Bøgsted

Temaet for årets sommerstævne var *Reformation – rødder og retning*. Og lige præcis dét med rødder og retning er faktisk årsagen til, at Jan Christensen, Camilla Gaarden, Victor Printz Agerskov og Miriam Sembach kommer igen år efter år.

Forventningens glæde

For Jan, som har været på sommerstævner og årsmøder i mere end 30 år, begynder forventningerne tidligt: »Allerede når vi slutter det foregående stævne, begynder jeg at glæde mig. I år havde vi et menighedstelt med, hvor vi alle kunne samles.

Det havde jeg store forventninger til, for det skaber et godt fællesskab at kunne dele de gode input, der gives gennem ugen.«

Også Camilla havde høje forventninger: »For mig er sommerstævnet en bekræftelse på, at vi som baptister er én familie, uanset om vi er genetisk forbundet. Jeg bruger hvert år de fleste af mine timer i Hyggehjørnet, og det er et privilegium at glæde andre med pølser, is og kaffe.«

For Victor og Miriam var det især fællesskabet, de havde glædet sig til. Miriam fortæller: »Jeg har glædet mig til fællesskab med min kirke. Til at snakke med folk, jeg ikke snakker med så tit, og til at se, hvad Gud vil gøre i mit og andres liv.«

Dåben var årets oplevelse

Både Camilla og Victor nævner dåben som den største oplevelse. Camilla fortæller: »Dåb er altid noget særligt. Den er bekræftelsen på vores tro og inkluderer endnu

» *For mig er sommerstævnet en bekræftelse på, at vi som baptister er én familie, uanset om vi er genetisk forbundet.* «

» *Jeg følte, at prædikerne talte ind i mit liv og var derfor til forbøn de fleste aftener.* «

flere i vores familie. Hver gang jeg oplever en dåb, genoplever jeg min egen, og husker på, hvorfor jeg valgte at blive døbt.« Victor uddyber: »Min største oplevelse i år var, da min ven Jonas blev døbt. Vi skulle faktisk begge to have været døbt sidste år på stævnet, men Jonas var uheldig at brække benet og havde derfor ikke mulighed for at være med. Så det var stort at få lov til at være med til hans dåb.«

Helligånden leder ad nye veje

For Miriam var den største oplevelse, at Gud talte til hende på en helt ny måde: »At gå til forbøn har altid været svært for mig, men på stævnet lod jeg Helligånden lede mig. Jeg følte, at prædikerne talte ind i mit liv, og var derfor til forbøn de fleste aftener. Jeg véd nu, at Gud har en plan for mit liv, at jeg er elsket, som jeg er, og at jeg ikke

Camilla Gaarden, 39 år, Pandrup-Birkelse Baptistkirke

behøver lave mig selv om. Og så fik jeg også en fornemmelse af, hvor jeg gerne vil tjene i min menighed.«

Overlad tøjlerne til Gud

Jan fortæller, at det især var Thomas Sjödins undervisning om, hvordan vi forsøger at gøre mange ting uden at overlade noget til Gud, der ramte noget i ham: »Nogen gange har vi som menighed travlt med at sætte noget i gang og bare arbejde og arbejde. Men vi bør måske standse op – hvile – og se, om der ikke findes en løsning eller vej, som vi er blevet blinde for i vores travlhed. Jeg har i hvert fald oplevet, at ting, der gik i hårdknude, løste sig ved, at jeg sov på det!«

» Både Camilla og Victor nævner dåben som den største oplevelse. «

Hvad med næste år?

Alle fire er enige om, at de skal på sommerstævne næste år. De glæder sig allerede nu til fællesskabet, til at blive udfordret i deres tro og til at udforske Guds mangfoldighed. På stævnet oplever man nemlig, at vi har *rødder* i vores store tilvalgte familie, som Camilla kalder det, og *retning* som fællesskab, når Guds Hellige Ånd sender os ad nye veje.

Victor Printz Ager-skov, 14 år, Holbæk Baptistkirke

Jan Christensen, 58 år, Sæby Baptistkirke

Miriam Sembach, 30 år, Roskilde Baptistkirke

Religionskritik er nødvendig

Det er oppe i tiden, at mistænkeliggøre religion. Det sker i Rusland, i USA og herhjemme. Religion mødes i disse år med stor mistanke. Den skepsis forekommer både i den offentlige debat, og når det gælder lovgivning. Er den berettiget?

[☰] Bent Hylleberg

[✝] Ole Steen

På årsmødet i Baptisternes Verdens Alliance (BWA) blev der i sommer udøvet religionskritik. To udtalelser fra mødet er meget kritiske, når det gælder den aktuelle politik, der føres i Rusland og i USA. Her citerer vi fra begge udtalelser¹. Og lad det være sagt med det samme: Jeg er stolt af at være en del af en kristen kirke, der udøver en sådan religionskritik.

Derimod er jeg ikke stolt af at være dansker, når det gælder den religionskritik, der udøves af de fleste danske politikere. Deres religionskritik udspringer ikke af kravet om religionsfrihed. Og de vedtager love, der mistænkeliggør »religiøse forkyn-

dere«. Friheden til at tænke og tale som »religiøs forkynner« beskæres, mens den samme frihed for politikere og andre ideologer ikke anfægtes.

Både sund og syg religion

Det er nødvendigt at udøve kritik – også når det gælder trossamfund. Der findes både sund og syg religion. Ikke sådan at forstå, at det, der har med kristendom at gøre, er god religion. Og ondt er fx alt det, der stammer fra Muhammed. Det kunne man fristes til at tro fra den politiske diskussion! Alle bevægelser – både religiøse

og politiske – har potentiale til ondskab. Det viser både trossamfundenes og den politiske historie. Derfor er det vigtigt at kunne skelne sygt fra sundt.

I BWA har en del af svaret altid været »frihed baseret på gensidighed«, dvs. en frihed, der vil fællesskab og anerkender alles ligeværd – også når andre vil noget andet, end vi ønsker. Det gælder også dansk baptisthistorie.² Politikerne bør sikre den frihed ved at arbejde for en »fri stat« – fri for unødigt religiøs kontrol. Og trossamfundene bør bidrage til at sikre et retssamfund, der vil det fælles bedste for alle. Det er ét af de kriterier, der afslører, om det er sund eller syg religion, der sættes i spil. Sund religion er derfor ikke et problem, men langt snarere en del af løsningen.

»» *Alle bevægelser – både religiøse og politiske – har potentiale til ondskab.* ««

1) Resolutionerne fra BWA findes ubeskåret på www.baptistkirken.dk

2) Se fx Julius Købners »Manifest til det tyske folk« fra 1848 – netop oversat til dansk – på www.baptisthistorie.dk

Resolution vedr. religionsfrihed i USA

BWAs årsmøde

- *minder om*, at religionsfrihed og trosfrihed for alle er fundamental, at BWA er modstander af alle former for diskrimination baseret på tro eller religion og at dette også er en grundpille i USA's grundlov,
- *noterer sig*, at det nuværende indrejseforbud for indbyggere fra flere lande med overvejende muslimsk befolkning rejser alvorlig bekymring for religionsfriheden, fordi ingen lov bør bruges til at diskriminere på baggrund af religion,
- *opfordrer* indtrængende præsident Trump og USA's regering til at bekræfte deres historiske forpligtelse, når det gælder religionsfrihed for alle mennesker, og
- *anmoder* alle amerikanske baptister om at forstå følgerne af religiøs diskrimination og til at stå fast på værdsatte baptistiske principper for religionsfrihed.

Resolution vedr. religionsfrihed i Rusland

BWAs årsmøde

- *bekræfter*, at religionsfrihed er en gave fra Gud til alle mennesker uanset religion, og at den samme forpligtelse er indeholdt i FNs menneskerettighedserklæring (art. 18), som Rusland har underskrevet,
- *noterer* med stor bekymring den nyligt vedtagne lov, der begrænser missionsarbejde for religiøse minoriteter,
- *beklager*, at konsekvensen af denne lov er, at Jehovas Vidner er blevet ulovlig som religiøs organisation, og at deres gudstjenester er forsøgt kriminaliseret,
- *noterer* med alvor, at baptister og andre kristne i Rusland er blevet arresteret og har fået bøder gennem det seneste år på baggrund af nye love, der angriber religionsfriheden,
- *anbefaler* det svar, som Ruslands Baptistkirke har givet, hvor de står fast, når det gælder religiøs frihed for alle – også selvom der er store uenigheder, sådan som det er tilfældet med Jehovas Vidner, og
- *opfordrer stærkt* præsidenten, regeringen og de juridiske myndigheder i Rusland til at gennemføre religionsfrihed for alle, sådan som det allerede fremgår af den russiske grundlov.

36-årig ny generalsekretær for BWA

Elijah med sin kone, Amy, og deres yngste datter Keziah.

BWA

Baptisternes Verdensalliance består af 238 kirkesamfund i 124 lande, i alt 45 mio. medlemmer i 177.000 kirker.

Fokus er på mission og evangelisation, at støtte mennesker i nød, at forsvare menneskerettigheder og at deltage i teologisk refleksion.

Ung familiefar med stor viden og entusiasme skal lede baptisternes verdensorganisation.

[≡] [🗨️] Lone Møller-Hansen

Elijah Brown har haft dét, man vil kalde en kométkarriere. I en alder af 36 år har han allerede været professor i teologi og ledet et fakultet på et universitet, og det sidste år har han været generalsekretær for en af Nordamerikas store baptist-organisationer. Og nu er han valgt til at blive den næste generalsekretær i Baptisternes Verdens Alliance, BWA, fra 1. januar 2018.

Han er et smittende menneske med stor entusiasme, viden og integritet. Og han strør om sig med fakta, der skal understrege hans håb for fremtidens baptister – og kristne.

Forfulgte, unge, nye baptister

Når han skal introducere verdens baptister, gør han det med tre observationer:

»For det første er der religionsforfølgelse i mange lande i dag. Og 78% af verdens baptistkirker ligger i områder, der lider under enten stor eller meget stor forfølgelse.

For det andet er vi midt i en global vækkelse, hvor mange mennesker bliver

» Så baptisterne vil være unge mennesker, der er nye i troen og er blevet forfulgt for deres tro. «

kristne. Især i Afrika, Asien og Latinamerika. I Afrika er baptistkirkerne vokset med 800% de seneste 25 år. Baptisterne i Europa er i samme periode gået tilbage med 1%, og amerikanernes kirker med 25%.

For det tredje bliver de kristne yngre og yngre. Når vi skal mødes i Rio til Celebration 2020 – det, der tidligere blev kaldt kongres – vil 50% af verdens baptister være under 40 år, og 70% vil være under 45 år. Så baptisterne vil være unge mennesker, der er nye i troen og er blevet forfulgt for deres tro.«

Den virkelighed, som Elijah Brown skitserer, virker langt fra den danske kontekst, hvor de fleste baptistmenigheder oplever det modsatte. Gennemsnitsalderen i de fleste danske baptistmenigheder bliver højere år for år.

Dygtig fundraiser

Den kommende generalsekretær kommer ind i BWA i en periode, hvor økonomien strammer, og hvor der har været personale-reduktion. Han skal være med til at gennemtænke en ny ledelsesstruktur for de ansatte i BWA. Fire direktørstillinger står ledige og skal måske omdefineres.

Der skal tænkes kreativt omkring fundraising – hvilket Elijah har bevist i en anden baptist-verdensorganisation, Wilberforce Foundation, at han kan. »Vi skal primært få enkeltpersoner og kirker til

» Kald mig endelig Elijah! «

at støtte BWA«, erklærer han. Her har han på tre uger skaffet over 50.000 \$ i online-donationer for at få 75 baptistpræster ud af Syrien for at uddanne dem til arbejdet hjemme i Syrien. »Er formålet klart, vil folk gerne støtte«, siger han.

Kulturskiftet – og generationsskiftet – i BWA blev italesat, da Elijah Brown blev præsenteret. Formanden for HR-komiteén, den tidligere BWA-præsident John Upton, pegede på stolen ved siden af sig og sagde »Værsgo, sæt dig her, Dr. Brown«, hvortil den kommende generalsekretær svarede: »Kald mig endelig Elijah!« Den afgående generalsekretær har insisteret på at hedde Dr. Callam.

Far til tre små børn

Elijah er gift med Amy, og sammen har de tre børn mellem tre år og fem måneder. Netop dette har været en bekymring for flere af dem, der har ansat ham. Men både han og Amy forsikrer, at de prioriterer familien og deres indbyrdes relation højt.

Elijah Brown afløser Neville Callam på posten som generalsekretær. Det bliver et reelt generationsskifte, da Callam går på pension som 65-årig, og flytter hjem til Jamaica, hvorfra han kom, da han blev generalsekretær i 2007. Elijah Brown behøver ikke flytte, da han bor i nærheden af Washington DC, hvor BWAs hovedkontor ligger.

Uddannelse for alle – nu også med landbrug

Bangladesh

Indien

Kachin

Kina

Chin

Myanmar

Laos

Thailand

I begyndelsen af april besøgte jeg Myanmar for at forny BaptistKirkens samarbejdsaftale med Myanmar Baptist Convention (MBC). Jeg havde også lejlighed til at besøge Chin- og Kachin-staterne for at tilse og drøfte vores fælles aktiviteter.

[☰] [🗨️] Morten Kofoed

Siden slutningen af 2016 har der jævnligt været kampe mellem oprørsbevægelser i Kachin-staten og regeringstropper. Det har betydet, at internt fordrevne er flygtet fra nogle flygtningelejre til andre. Der er i alt over 100 lejre, og vores partner KBC driver ca. 50 af dem. KBC har mere end 100 ansatte i deres udviklingsafdeling, og de samarbejder med både FN-organisationer og store internationale NGO'er.

Landbrugsmetoder, ledelse og mission

BaptistKirken støtter 16 af de lejre med bl.a. bøger og sportsudstyr i 2016-2018. Vi støtter også en økologisk landbrugsskole, som KBC driver uden for Myitkyina. Her uddannes årligt cirka 100 unge – mange fra lejrene – i nye og forbedrede landbrugsmetoder. De

unge bor på stedet og trænes også i ledelse og mission, så de er rustet til at blive ledere i menighederne, når de engang kan vende tilbage til deres landsbyer. Under mit besøg mødte jeg fire fantastiske unge, der fortalte mig om deres liv og drømme. De så alle optimistisk på fremtiden, og de var glade for muligheden for at få uddannelse inden for landbruget, som langt de fleste er afhængige af, og som ofte

dyrkes efter traditionelle principper.

Internt fordrevne med håb for fremtiden

Naw Ram, 23 år, fortæller, at han har modtaget undervisning i regnskab, forretningsplaner og nye landbrugsmetoder: »For mig har undervisningen betydet, at jeg ikke længere er genert, når jeg står foran en stor forsamling. Jeg ved, hvordan man leder, og jeg kender betydningen af gode landbrugsmetoder.«

Ja Ra Awng, 23 år, siger, at hun har været glad for at lære at fremstille god kompost. Og det var en stor overraskelse, at man kan fremstille organiske sprøjtemidler. Fx kan kogte chili- og tobaksplanter tilsat ingefær skræmme skadedyr væk.

De unge er fulde af håb for fremtiden og vil gerne være med til at ændre livsvilkårene – både i lejrene og i landsbyerne, når de engang kan vende tilbage til dem.

Tu Hkawing, 21 år, siger, at han drømmer om at anvende de nye landbrugsmetoder hjemme i landsbyen og bruge sine ledelseskompetencer i kirken. Samtidig vil han gerne dele sin viden om sunde fødevarer: »Vi importerer mange fødevarer fra Kina, og de er behandlet med kemikalier, der ikke er sunde for os. Men mange véd det ikke.«

For mange unge uden håb er den eneste mulighed at arbejde i minerne i Kachin-staten. I Kachin udvindes der ædelstene og mineraler, og det er et farligt og hårdt job. *Naw Rams* drøm er at være med til at ændre unges perspektiv på deres fremtidsmuligheder gennem aktivt arbejde i kirken og træning i nye landbrugsmetoder.

Når udvikling bliver mulig

»Lokalsamfundet har behov for nye ledere! Levevilkårene skal forbedres, og her har vi unge en vigtig rolle at spille. Nye generationer kan uddannes og dermed gøre en forskel«, siger *Naw Ram*.

Ja Ra Awng fortsætter: »Det er ikke kun i familierne, der er brug for ændringer. Det

gælder også landsbyerne. Der er desværre ingen tradition for at samarbejde og dele vigtig viden om fx landbrug.« Det vil hun gerne lave om på! Hun drømmer om at træne hele sin landsby, så de ikke kun driver subsistenslandbrug, men kan producere produkter, de kan sælge og tjene penge på.

På grund af den politiske situation og de militære spændinger har det desværre lange udsigter med at tage tilbage til deres landsbyer. Alle fire er dog enige om, at efter træningen er de endnu mere opsatte på at tage tilbage, når tiden kommer, og være en del af den udvikling, landet har brug for. Og med landbrugsuddannelsen i rygsækken kan de nu alle se muligheden for det.

Fakta

- MBC – Myanmar Baptist Convention
- KBC – Kachin Baptist Convention, medlem af MBC
- Internt fordrevne – dvs. flygtninge i eget land
- Myitkyina – hovedstaden i Kachin med ca. 600.000 indbyggere
- Samlet indbyggertal: Ca. 1,7 mio.
- Areal: 89.041,80 km²
- Støt projektet på: 3201 10042879, mærket »Myanmar«
- Gaver er fradragsberettigede efter gældende regler

Fællesskab

Hvad er et fællesskab? På CF-kasernen havde vi et på stuen. Det stod i et hjørne, mens de personlige skabe stod ved køjerne. Det blev sjældent åbnet, så det stank af skimmel. Det interessante ved et fællesskab er, hvad der er i det – hvad det bruges til. Hvis det er et lukket ›her-har-vi-det-rart-og-vil-ikke-forstyrres‹-fællesskab, kommer det hurtigt til at lugte skimlet – og så er det bare med at komme ud i fri luft.

[≡] Søren P. Grarup

[📷] Unsplash – Jan Laugesen

Fællesskabet kan også blive et ›broderskab‹, fyldt med selv-rigtig-nok-hed som ISIL eller div. revolutionsbevægelser. ›Frihed, lighed og broderskab‹ var slagordet i den franske revolution og siden i de kommunistiske diktaturer. Ligheden blev opnået ved, at alle, der faldt uden for broderskabets rammer, blev et hoved kortere – så var man fri for dem – en slags frihed! – og så er det lettere at overbevise sig selv og hinanden om, at broderskabet har ret.

Frihed, lighed og ...

For resten var det idéstrømninger fra den franske revolution, der var grobunden bl.a. for de første baptistfællesskaber i Danmark. Frihed, lighed og – nej, her må vi sige *fællesskab* (selv om vi er brødre og søstre.) For det er

dybt forankret i evangeliet, at et kristent fællesskab må og skal være åbent og favnende.

Det er en udfordring, for vores kristne fællesskaber er til stadighed i fare for at blive lukkede og skimlede, eller selvretfærdige broderskaber, der støder de ›forkerte‹ bort. Vi må jo værne om alt det gode, vi har liggende på hylderne i skabet.

Jesus skabte for resten ikke et kristent fællesskab

Han ville have et *discipelskab*. Vi skal tage ved lære af Jesus. Og han lader sit skab stå åbent – ingen nøgle, måske ikke engang en skabsdør. Alle og enhver – især de ›forkerte‹ – kan komme og nyde godt af alt på hylderne – tage det med sig ud i livet og bruge det i helt andre sammenhænge.

Alligevel bliver skabet aldrig tomt; tværtimod – jo mere det tømmes, des mere bugner det. Se, det er et rigtigt fællesskab.

PP

DANMARK

Magasinpost-MMP ID-Nr.: 46476